

മനുഷ്യജീവിതവും രഖവിള്ളും

അപ്പാ: പ്രവൃത്തികൾ 17:24-27

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിത്തിക്കുന്നോൾ മനുഷ്യജീവിതം 6 ഘട്ടങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കടന്നപോകുന്നത്.

1. അഭയനും ഉദരത്തിലായിരിക്കുന്ന ഘട്ടം.
2. ജനനശേഷം ഈ ദേഹത്തിലെ ജീവിതം.
3. മരണം.
4. മരണശേഷം ന്യായവിധിക്ക് മുന്ന്.
5. ന്യായ വിധി.
6. ന്യായവിധിക്ക് ശേഷം.

സ്വജ്ഞാവായ ദൈവത്തിന് നാമനും ജീവിതത്തിലുള്ള പലതികൾക്കായി, നാം സ്വയം സമർപ്പിച്ച ജീവിക്കണം എന്നതാണ് ദൈവത്തിന് നാമകുറിച്ചുള്ള ഇഷ്ടം.

1. അഭയനും ഉദരത്തിലായിരിക്കുന്ന ഘട്ടം.

അഭയനും ഉദരത്തിലായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു, ആർക്കും ആ കാലഘട്ടത്തിലെ നന്നിനെക്കുറിച്ചും ഓർമ്മയില്ല. എകിലും, ആ അവസ്ഥയിലും കടന്നു പോയശേഷമേ നാം ഈ ദേഹത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്നുള്ളൂ. അതുപോലെ തന്നെ, ഈ ദേഹത്തിലെ ജീവിതത്തിന് ശേഷം നാം എഴോൾ, എവിടെ, എങ്ങനെ ആയിരിക്കും എന്നുള്ളത്; ഒരു മനുഷ്യർന്നു സാമാന്യ വുദ്ദിയിലോ, അറിവിലോ ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യമല്ല. എന്നാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് വളരെ വ്യക്തമായി വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം അറിവു തരുന്നുണ്ട്.

സക്രി 139:13,14 - ‘നീയല്ലോ എൻ്റെ അന്തരംഗങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചത്, എൻ്റെ അഭയനും ഉദരത്തിൽ നി എന്ന മെഡിന്റു. യൈകരവും അതിശയവുമായി എന്ന സ്വജ്ഞിച്ചിരിക്കയാൽ തൊൻ നീനുകുണ്ടായോ ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അത്ഭുതകരമാകുന്നു; അതു എൻ്റെ ഉള്ളം നല്ലവല്ലം അറിയുന്നു.’

കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് കാണാൻ കഴിയാത്ത രണ്ട് കണങ്ങളെ സംയോജിപ്പിച്ച് അതിൽ നിന്ന് ഹ്യോയം, തലഭേരം, കണ്ണുകൾ തുടങ്ങി സകള അവയവങ്ങളേയും, അതിലേക്കുള്ള രക്തകുഴലുകളേയും മെന്തെന്നുണ്ടാക്കി; ഓരോ അവയവത്തിനും അതിന്റെതായ വ്യത്യസ്ഥമായ പ്രവർത്തന ലിതികൾ. ഇതെല്ലാം എത്ര അത്ഭുതകരമാണ്.

സക്രി 139:16 - ‘തൊൻ പീണ്യാകാരമായിരുന്നോൾ നിന്റെ കണ്ണ് എന്ന കണ്ണു; നിയലിക പെട്ട നാഞ്ഞുകളിൽ നേരും ഇല്ലാതിരുന്നോൾ അവയെല്ലാം നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നു.’

നാമ കാണുന്ന, സ്വജ്ഞിച്ച, മെന്തെന്നതുത്തു ഒരു ദൈവം ഉണ്ടാണ് നാം മനസ്സിലാക്കണം. അഭ

യുടെ ഉദരത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു കുഞ്ഞിനോട്, അവൻ ജനിച്ചുവീഴാൻ പോകുന്ന ഇള ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞാൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്തതു പോലെ തന്നെയാണ്; ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയോട് ഇള പോകത്തിലെ ജീവിതത്തിന് ശ്രേഷ്ഠമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ അവർന്തെ സാമാന്യ ബുദ്ധിയിലും അറിവിലും അത് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്തത്.

ഈ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ച ഓരോ വ്യക്തിക്കെള്ക്കുറിച്ചും ദൈവത്തിന് ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ട്. ഒന്നുമുള്ളാ തിരുന്ന നാളിൽത്തന്നെ അവന്റെക്കുറിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അവിടുത്തെ പുസ്തകത്തിൽ എഴു തിയിരുന്നു. നാം ഒരു സാധനം വാങ്ങുകയോ ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നോൾ അതിന്റെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ച്, അത് എന്തിന് വേണ്ടിയുള്ളതാണോന്ന് നമ്മുക്ക് നിശ്ചയം ഉള്ളതുപോലെ നമ്മുക്ക് ജീവൻ തന്ന് ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് അയച്ച സ്വീച്ഛാവായ ദൈവത്തിന് നാമെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ട്.

2. ജനനശേഷം ഈ ഭൂമിയിലെ ജീവിതം.

1 കോരി 4:7 - ‘.... അണിച്ചതല്ലാതെ നിനക്ക് എന്നുള്ളു’ വേരൊരു സന്ദർഭത്തിലിബാണ് പാഖോസ് ഇള വാക്യം എഴുതുന്നതെങ്കിലും മനുഞ്ഞീവിതത്തിൽ എത്തൊരു വ്യക്തിയും ഓർക്കേണ്ട ഒരു സന്ദേശവും ആശയവുമാണ് ഇത്. ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് നാം ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. ദൈവം തന്നെല്ലാതെ നമ്മുക്ക് ഒന്നുമുള്ളില്ല. നാം ജനിച്ച ജീവിത സാഹചര്യത്തിലേക്ക് ദൈവം നാമെ അയച്ചു. അത് ദൈവത്തിന് നാമെക്കുറിച്ചും സവുർണ്ണ ഇഷ്ടം നിവർത്തിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ്.

അപ്പോൾ: പ്ര 17:24,25 - ‘പ്രോക്കവും അതിപുള്ളതു ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയ ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിനും ഭൂമിക്കും നാശനാക്കാണ്ടു കൈക്കണിയായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം ചെയ്യുന്നില്ല. താൻ എല്ലാവർക്കും ജീവനും ശ്രാംവും സകലവും കൊടുക്കുന്നവൻ ആകയാൽ വള്ളതിനും മുട്ടുള്ളവൻ എന്നപോലെ മാനും ശ്രക്കെകളാൽ ശുശ്രൂഷ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.’

ദൈവം എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ നമ്മുക്ക് അവസരം നൽകിയത് എന്ന തിരിച്ചിറിവാണ് ഓരോ വ്യക്തികളുടെയും ജീവിതം അർത്ഥപ്പെട്ടിട്ടുവും പലവത്തും ആകുന്നത്.

അപ്പോൾ: പ്ര 17: 26,27 - ‘ഭൂതലഭത്തിൽ എങ്ങും കുടിയിരിശാൻ അവൻ ഒരുത്തനിൽ നിന്നു മനുഞ്ഞാതിരയ ഒക്കെയും ഉള്ളവക്കി, അവരുടെ നിവാസത്തിനു അതിരുകളും കാലങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ ദൈവത്തെ തപ്പിനോക്കി കണ്ണെത്തുപോ എന്നുവെച്ചു അവനെ അനോച്ചിക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. അവൻ നമ്മിൽ ആർക്കും അകന്നിരിക്കുന്നവന്മാരും തന്നെ.

ആദം എന്ന ദ്രോ വ്യക്തിയിൽ നിന്നാണ് ഈ ഭൂമിയിലെ സകല മനുഞ്ഞരെയും ദൈവം ഉള്ളവക്കിയത്. ദൈവത്തെ അനോച്ചിച്ച് കണ്ണെത്താനുള്ള മുഖാന്തരങ്ങൾ ദൈവം ഓരോ ഓരോ ദിവസവും ഓരോ നിശ്ചിഷ്ടവും നമ്മുക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്. അനേകർ ചോദിക്കാറുണ്ട് ഈ ദൈവം എവിടെയാണ്, ദൈവം ഉണ്ടോ, ദൈവത്തെ ആരെകിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. എന്നാൽ വിശ്വലു വേദപുസ്തകം പരയുന്നു ദൈവം നമ്മിലാർക്കും അകന്നിരിക്കുന്നവന്മാരും. ദൈവം നശിാട് അടുത്തിരിക്കുന്നു.

രോമ 1:20 - ‘ദൈവത്തിന്റെ നിത്യശക്തിയിലും ദിവ്യത്വവുമായി അവർന്തെ അദ്ദേഹപ്രക്ഷണങ്ങൾ ലോക സ്വീച്ചി മുതൽ അവർന്തെ പ്രവർത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കുത്താളിവായി വെളിപ്പെടുവരുന്നു’

ദൈവം ഉണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് യുക്തിരാഹിത്യപോ ബുദ്ധിഹിന്ദനയോ അല്ല. ഈ പ്രപാദം താണിലേക്കും നമ്മിലേക്കും നോക്കുവോൾ ദൈവത്തിന്റെ അദ്ദേഹ ലക്ഷണങ്ങൾ നമ്മുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. ദൈവം ഇല്ലെന്ന് പരയുന്നവർക്ക് പ്രതിവാദം ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവിടുത്തെ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രവർത്തികളാൽ വെളിപ്പെടുവരുന്നു.

എന്നാണ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി?

അപോ: പ്ര 14:17 - ‘എകിലും അവൻ നന്ദ ചെയ്യുകയും ആകാശത്തുനിന്നു മഴയും പാപ്പു ചീടിയുള്ള കാപങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു തരികയും ആഹാരവും സന്തോഷവും നൽകി നിങ്ങളെ തൃപ്തരാ കുകയും ചെയ്തുപോന്നതിനാൽ തന്നകുറിച്ചു സാക്ഷ്യം തരാതിരുന്നിട്ടില്ല.’

ബുദ്ധിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ നിസ്തുല്യമായ അസ്തിത്വത്തെ വാഴിപ്പെടുത്തുന്നതാണ്, ദൈവ ത്വിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും നന്ദകളും.

രോമ 2:6-8 - ‘ദൈവം ഓരോരുത്തനു അവനവൻ്റെ പ്രവ്യതിക്കു തക പകരം ചെയ്യും നല്ല പ്രവ്യതിക്കു വേണ്ടുന്ന സ്ഥിരത പുണ്ഡു തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അനേശിക്കുന്നവർക്കും നിത്യജീവനും ശാംഖം പുണ്ഡു സത്യം അനുസരിക്കാതെ അനീതി അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് കോപവും ദ്രോധകയും കൊടുക്കും.’

രോമ 2:11 - ‘ദൈവത്തിന്റെ പകൽ മുഖപക്ഷം ഇല്ലാണോ.’

ഈ ബുദ്ധിയിൽ ദൈവം നമുക്ക് ഒരു ജീവിതം തന്നത്, നല്ല പ്രവ്യതിക്കു വേണ സ്ഥിരതയോടെ തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അനേശിച്ച് നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാനാണ്. മരിച്ച് ശാംഖതോടെ സത്യം അനുസരിക്കാതെ അനീതിയിലേക്ക് നാം നന്ദും ജീവിതത്തെ നയിച്ചാൽ നമുക്ക് ഭാരിക്കുന്നത് കോപവും ദ്രോധകയും ആണ്.

3. മരണം.

സക്രി 90:3 - ‘നീ മർത്യുനെ പൊടിയിലേക്ക് മടങ്ങിച്ചേരുമാരാകുന്നു; മനുഷ്യപ്പുത്രനാരെ, തിരികെ വരുവിൽ എന്നും അരുളിചെയ്യുന്നു.’

സക്രി 90:10 - ‘ഞങ്ങളുടെ ആയുശ്ച്കാലം എഴുപത്തു സംവസ്തരം; ഏറെ ആയാൽ എൺപത്തു സംവസ്തരം; അതിന്റെ പ്രതാപം പ്രയാസവും ദുഷ്വാസയും; അതു വേഗം തീരുകയും ഞങ്ങൾ പഠനു പോകയും ചെയ്യുന്നു.’

ഈ ബുദ്ധിലെ ജീവിതം പുർത്തിയാക്കി ദൈവം നന്ദ തിരികെകവിജിക്കുന്നോൾ, നാം ഈ ശരീരം വിട്ട് പോകുന്ന അവസ്ഥയാണ് മരണം. വിശുദ്ധവേദപുസ്തകം പറയുന്നു നമുക്ക് നൽകപ്പട്ട ഈ ശരീരം ഒരു കുടാരമാണ്. അഭയയുടെ ഉദരത്തിൽ വച്ച് ഒരു കുടാരം ഉള്ളാക്കി നന്ദ അതിൽ ആകുന്നു. ഈ ബുദ്ധിയിൽ നാം വസിക്കുന്നത് ആ കുടാരത്തിലാണ്. എന്നാൽ മരണതോടെ നാം ആ കുടാരം വിട്ട് ദൈവസന്നിധിയിൽ ചെല്ലുന്നു. ദൈവം നന്ദ അഭയ ആകുന്ന സ്ഥലത്തെക്ക് നാം പോകുന്നു.

4. മരണശേഷം ന്യായവിധിക്ക് മുദ്ദ.

ഘുരകാ 16:19-31. ഈ വേദാഗ്രത്മാസർ, ധനവാൻ എന്നീ രണ്ടുപ്രേരുടെ അനുവോം യേശു ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഖ്യരാഡാർ വിവരിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയും.

ഘുരകാ 16:22 - ‘ആ ദിന്ദിനൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദുതനാർ അവനെ അമ്പുഹാരിന്റെ മടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.’

ഘുരകാ 16:23 - ‘ധനവാനും മരിച്ചു അടക്കാപ്പട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുന്നോൾ ,

ഡാസർ എന്ന മനുഷ്യൻ വ്രാം പിടിച്ച് ധനവാൻ്റെ പടിവാതികൾ കിടക്കുകയാണ്. ധനവാൻ്റെ ശേയിൽ നിന്ന് വിഴുന്ന ക്രഷണം എകിലും തിന്ന് വിശ്വാസകാമല്ലോ എന്നതാണ് അവൻ്റെ ആഗ്രഹം. ഒരു വൻ കഷ്ടത അനുഭവിച്ച് വ്രാം നിരിത്തവനായി, ധനതാരാജാലും ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെട്ടവാൻ ഇല്ലാതെ അവഗണിക്കുവേണ്ട നിരിത്തവനായി പടിവാതികൾക്കു കിടക്കുന്നു. ധനവാൻ്റെ തന്റെ സമ്പദില്ലാണും സമ്പന്നതയിലും സന്തോഷിച്ച് അവൻ്റെ വേഗത്തിൽ കഴിയുന്നു. മരണശേഷം ലാസർ അമ്പുഹാരിന്റെ മടിയിലേക്കും ധനവാൻ്റെ പാതാളത്തിൽ യാതനാസ്ഥലത്തെക്കും പോയി.

ദേവിയിൽ ആയിരുന്നോൾ നാം എങ്ങനെ ദൈവപ്രിതത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്; മരണശേഷം നാം എങ്ങനെ ആയിരിക്കും എന്നത് നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഇതാണ് ഈ വേദാഗതത് നാം കാണുന്നത്.

മത്താ 16:26 - ‘രു മനുഷ്യൻ സർവ്വപ്രോക്ഷവും നേടിക്കും തന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവനു എന്തു പ്രയോജനം? അല്ല, തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടുകൊണ്ടാൽ മനുഷ്യൻ എന്തു മറുവിലു കൊടുക്കും?’

ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടാക്കാതെ അതിനെ നേടുക എന്നുള്ളതാണ് രുവനെ സംബന്ധിച്ച് ഈ ദേവിയിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനകാര്യം. അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ നിൽക്കാൻ അവനെ ഒരുക്കുന്നത്.

5. ന്യായ വിധി.

എവേ 9:27 - ‘ഒരിക്കൽ മരിക്കയും പിനെ ന്യായവിധിയും മനുഷ്യർക്കു നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ , , , ,

2 കോറി 5:10 - ‘അവനവൻ ശരിരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ ചെയ്തതു നല്ലതാകില്ലും തീയതാകില്ലും അതിനു തക്കവള്ളം പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു നാം എല്ലാവരും ക്രീസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വളിച്ചെടുത്താകുന്നു.’

ദേവിയിൽ ആയിരിക്കുന്നോൾ നാം എങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി ദിവസത്തെ നേരിട്ടുവാൻ നാഞ്ച പ്രാപ്തരാക്കുന്നത്.

വെളി 20:11-13 - ‘ഈ വലിയോരു ദൈവസ്ഥിംഹാസനവും അതിൽ ഒരുത്തൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ണു; അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു ദേവിയും ആകാശവും ഓടിശോയി; അവയെ പിനെ കണ്ണില്ല. മരിച്ചവർ ആശാലവ്യദിം സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലച്ചുന്നതും കണ്ണു; അവൻ്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു ദേവിയും ആകാശവും ഓടിശോയി; അവയെ പിനെ കണ്ണില്ല. മരിച്ചവർ ആശാലവ്യദിം സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിലച്ചുന്നതും കണ്ണു; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിന് ഒരു വള്ളം മരിച്ചവർക്കു അവരുടെ പ്രവർത്തത്തിന്റെ ന്യായവിധി ഉണ്ടായി. സമുദ്രം തന്നിലുള്ള മരിച്ച വരെ ഏപ്പിച്ചുകൊടുത്തു; മരണവും പാതാളവും തങ്ങളിലുള്ള മരിച്ചവരെ ഏപ്പിച്ചുകൊടുത്തു; ഓരോ രൂത്തനു അവനവൻ്റെ പ്രവർത്തത്തിന്റെ വിധി ഉണ്ടായി.’

ഓരോരൂത്തതരും അവരവരുടെ പ്രവർത്തത്തിന്റെ ക്രമ പ്രതിഷ്ഠം കൈക്കാളിയാൽ, ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കേണ്ട ഒരു ന്യായവിധി ദിവസമുണ്ട്. അവിടെ നിൽക്കാൻ യോഗ്യരാകേണ്ടതിനാണ് ദേവിയിൽ ജീവിക്കുന്ന അവരുടെ മനുഷ്യനും ഉത്സാഹിക്കേണ്ടത്. പലരും പരിയാരുണ്ട് നാം ഈ ഭോക്തത്തിലേക്ക് ഒന്നും കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ല, ഇവിടെ നിന്ന് നാം ഒന്നും കൊണ്ടുപോകുന്നതുമില്ല എന്ന്. എന്നാൽ, ജീവിതത്തിന്റെ കാതലായ വിഷയങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുന്നോൾ മനുഷ്യർ സ്വാർത്ഥതയായി, സ്ത്രെഹം നഷ്ടപ്പെട്ട തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ തുന്നിയുന്നു. വിശ്വലു വേദപുസ്തകം പരിയുന്നത് ഒരു ന്യായവിധി നാളുണ്ടെന്നും അന്ന് ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽ എല്ലാവരും നിൽക്കേണ്ടിവരും എന്നും ഓർത്തൽ ആയുണ്ടിൽ നാം ആയിരിക്കണം.

6. ന്യായവിധിക്ക് ശ്രദ്ധ.

വെളി 21:8 - ‘എന്നാൽ ശൈരൂകൾ, അവിശ്വാസികൾ, അരൈക്കശ്വരൻ, കുപപാതകക്കാർ, ആർട്ടിഷുകാർ, ക്ഷുദ്രക്കാർ, വിംബാരാധികൾ എന്നിവർക്കും, ഭോഷ്കൾ പരിയുന്ന ഏവർക്കും ഉള്ള ഓഹരി തീയും ഗദയകവും കത്തുന്ന പൊയ്ക്കയിലഭ്യത; അതു രണ്ടാമത്തെ മരണം.’

ഈ ഭോക്തത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അറിയാതെ സ്വന്തവഴികളിൽ നടന്നവർക്കും ദൈവവേഷ്ടം

ചെയ്യാതെ സ്വന്തമാക്കിം ചെയ്തവർക്കും ദൈവം അനുവദിക്കുന്നതാണ് തീയും ഗണകവും കത്തുന്ന പൊയ്ക്ക്. അതാണ് രണ്ടാമതെത്ത മരണം.

വെളി 20:6 - ‘ഒന്നാമതെത്ത പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പകുള്ളവൻ ഭാഗവാനും വിശുദ്ധനും ആകുന്നു; അവരുടെല്ലാം മരണാത്തിന് അധികാരിപ്പില്ല’

ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞ, യേശുവിനെ രക്ഷകനും കർത്താവും വിശേഷജീവകാരനുമായി സ്വീകരിച്ച് വിശുദ്ധജീവിതം നയിച്ച് അവിടുതെ രണ്ടാമതെത്ത വരവിനായി കാത്തിരുന്ന്, തബ്ദി ഫേത മാരെ ചേർക്കുവാൻ വീണ്ടും വരുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പകുള്ളവനായി തീരുന്നവനാണ് ഭാഗവാനും വിശുദ്ധനും.

വെളി 22:1-6 വാക്യങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നത് ഒന്നാമതെത്ത പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പകുള്ളവരായിത്തീർന്ന വിശുദ്ധനാർ, ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശത്തിലും പുതിയ ഭൂമിയിലും രാജായിരാജാവായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം രാജാക്കന്നാരായി വാഴുന്നതാണ്.

അതിനാൽ, ദൈവം ഈ ഭൂമിയിൽ തന്നിരിക്കുന്ന ആയുള്ള് സ്വീകരിക്കാവായ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞ, അവിടുതെ വഴികളിൽ ജീവിച്ച് ദൈവത്തോടൊപ്പമുള്ള നിത്യമായ വാസത്തിനായി നഘ്നക്കാരുങ്ങാം, സമർപ്പിക്കാം.